

РЕШЕНИЕ

№ 7827

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11747** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед задължителните указания на ВАС дадени с определение № 5186 от 31.05.2022г по адм д № 1100/ 2022г :

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 и чл.4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявена от М. И. С. срещу Столична община, с която се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 308 лв., включващи глоба, наложена с Наказателно постановление № 316059/2017 от 14.07.2017 г. на заместник-кмета на Столична община, лихва, такси и разноски по образуване и водене на изпълнително дело № 3593/2021 по описа на ЧСИ, вписан под № 838 в Регистъра на КЧСИ и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв. от проведено незаконосъобразно принудително изпълнение. Незаконосъобразното действие от което се претендират вредите се изразявало в образуване на изпълнително дело пред ЧСИ въз основа на АУАН и НП които не били влезли в законна сила /впоследствие НП било отменено с влязло в законна съдебно решение/. СО приела, че НП е влязло в законна сила и предприела действия по образуване на изпълнително дело.Претендира разноски.

В дадения от съда срок не е постъпил писмен отговор от ответника.Ответникът не изразява становище по исковите претенции.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за

основателност на исковите претенции

Административен съд София град, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По отношение на ищеца М. И. С. е било издадено наказателно постановление № 316059 от 14.07.2017 г., от заместник-кмет на Столична община, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 35, ал.1 вр с чл. 34 ал.3 във вр. с чл. 18, т. 1 б „а, „б“ „в“ от НРУПОГТТСО.

С влязло в законна сила на 26.08.2021г съдебно решение по н.а.х.д. № 5632/ 2021г на СРС,122 състав наказателното постановление е отменено

По искане от 10.03.2021г на Столична община, тоест преди влизане в сила на съдебното решение с което НП е отменено, е било образувано изпълнително дело № 3593 / 2021г по описа на частен съдебен изпълнител (ЧСИ), по което чрез наложен запор сумата от 308 лв включваща освен наложената глоба (200 лв.) и разноси по изпълнителното производство е принудително събрана от ищеца.

По претенцията за имуществени вреди:

Фактическите твърдения и установените факти сочат на претенция за правото на обезщетение обосновано с незаконосъобразност на действията на служителите на ответника изразяващи се в административното разпореждане да се събере дължимата сума по наказателното постановление от ЧСИ, макар че то да не е било влязло в сила.

По силата на чл. 204, ал. 4 от АПК предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника е незаконосъобразността на предприетите от неговите служители действия, която следва да бъде установена от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

За да е налице незаконосъобразно действие е необходимо административният орган да е предприел действия, които не се основават на закона или на административен акт. Терминът „действие“ е употребен, както в чл. 7 и чл. 120, ал. 1 от Конституцията на Република България, така и в чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Легално определение на термина „действие“, респ. „бездействие“, липсва в посочените нормативни актове. Под „действие“, респ. „бездействие“, следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред което е предявен иска за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК);

2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/;

3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Предвид горното, съдът разгледа всички елементи на фактическия състав на отговорността.

В случая се касае за събиране на публично вземане по чл. 162, ал. 2, т. 7, събирана по чл. 209, ал. 2, т. 5 от ДОПК - глоба по наказателно постановление. Според чл. 209 ал.2 т.5 ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на влязло в сила наказателно постановление. С оглед посочените разпоредби служителите на ответника са били длъжни да проверят дали наказателното постановление е било влязло в законна сила преди да предприемат действия по инициране производство пред ЧСИ по събиране дължимата сума по НП. Предприети са действия по привеждането му в изпълнение, преди то да е влязло в сила съгласно чл. 64 ЗАНН в нарушение на чл. 74 ЗАНН, чрез възлагането за събиране на частен съдебен изпълнител съгласно чл. 2, ал. 2 ЗЧСИ. Посочените действия са незаконосъобразни, противоречат на императивните нормативни изисквания. Служителите на ответника не е следвало да предприемат действия по принудително събиране на наложената с НП глоба преди същото да влезе в законна сила, тоест тези действия не е следвало да бъдат извършени и не представляват изпълнение на служебни задължения. Тези действия пряко и непосредствено са довели до намаляване имуществото на ищеца. В обобщение: намалението на имуществото на ищеца е настъпило в пряка и непосредствена причинна връзка с административното разпореждане на Столична община да се събере дължимата сума по наказателното постановление от ЧСИ, макар че то не е било влязло в сила. /Виж Р № 11446 ОТ 26.07.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 12601/2017 Г., III ОТД. НА ВАС/. Столична община следва да бъде осъдена да заплати на ищеца обезщетение за имуществена вреда в размер на 308 лева, неправомерно събрана чрез наложен заповор включваща наложената глоба по НП и разноски по изпълнителното производство.

По претенцията за неимуществени вреди:

Както се направи извод, налице са незаконосъобразни действия, които не се основават на закона или на административен акт.

От показанията на св.С. П. които съдът цени доколкото се основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, непротиворечиви са, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелят П. живее с ищеца от 2012г / и от друга страна като на възможната им заинтересованост се противопоставя наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която е запознат се установява, че в резултат незаконосъобразните действия на служителите на СО, М. С. е изживял силен стрес, безпокойство, тревожност, почувствал се е унижен, причинен му е физически и психически дискомфорт и негативни емоции, напрегнатост. Свидетелят е категоричен, че ищецът тежко преживял наложения заповор върху заплатата му, който довел и до спирането на тока в жилището им, който не могъл да заплати, тъй като се покривал с неговата заплата. За да си плати тока, ищецът искал пари от майката на свидетеля. Ищецът живеел „от заплата до заплата“. Периода от време на преживяване на всички тези негативни емоции са безспорно в логическа причинно- следствена връзка с преживяното заповорване заплатата на ищеца от ЧСИ по повод предприетите

от СО действия по събиране глобата по невязлото в сила НП. Налице са основания да се приеме, че за ищеца са настъпили сериозни морални вреди. Извършените действия по инициране образуването на изпълнително производство се е отразило в негативен план на личността на ищеца, довели до негативни емоционални проблеми изразяващи се в унижение и стрес.

От значение, доколкото твърдените вреди са неимуществени и са свързани със субективното възприятие на ищеца, е дали у същия се е породило твърдяното състояние на сериозно безпокойство и тревожност. От ангажираните гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът е изживял силен стрес и свързаните с това негативни изживявания. Ето защо, съдът намира за установен факта на тези вреди и пряката причинно-следствена връзка между настъпването им и незаконосъобразните действия на служителите на СО. Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица в случая от незаконосъобразните действия на служителите на ответника. На обезщетяване подлежат и вътрешните, душевни състояния тогава, когато справедливостта налага същите да бъдат възмездени, какъвто е настоящият случай.

Съгласно чл.52 ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. Законът е категоричен, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди се формира по справедливост по реда на чл.52 от ЗЗД единствено от степента и характера на преживените болки и страдания от ищеца. Макар посочените вреди да нямат паричен еквивалент, съдът приема, че претендираната от ищеца сума от 1000 лв. е съразмерна на претърпените неимуществени вреди. Справедливият размер на обезвредата следва да почива на обективни критерии и да бъде адекватен от претърпените вреди. Обезщетението трябва е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. В съдебното производство по присъждане на обезщетение посочените неимуществени вреди следва да намерят материален израз, който законът в нормата на чл.52 ЗЗД определя „по справедливост”, макар неимуществените вреди да нямат стойностно изражение и да не подлежат на аритметично изчисляване. Изхождайки от характера на претърпените вреди, трайността на търпението им, доказаните душевни страдания и общото му психическо състояние, като следствие от търпени морални вреди, съдът намира, че справедливия размер на дължимото обезщетение за неимуществени вреди възлиза на 1000 лв по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, вр. чл. 4 от ЗОДОВ за причиненото състояние на безпокойство, притеснение, стрес и огорчение.

При тази установеност на фактите, съдът прави извод за осъществен фактическия състав на отговорността по чл. 203 АПК, във връзка с чл. 1 ЗОДОВ, като приема, че е налице незаконосъобразни действия, реално увреждане на ищеца и пряка причинна връзка между увреждането и действията;

Относно разноските:

Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, (3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2008 г., в сила от 30.05.2008 г., доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати

на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

В случая разноските възлизат на 20 лв. представляващи д.т. които с оглед посочената разпоредба се дължат на ищеца в пълен размер дори и при частично уважаване на исковата претенция, както и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. И. С. на основание чл.1 от ЗОДОВ обезщетение за имуществени вреди в размер на 308 лв., включващи глоба, наложена с Наказателно постановление № 316059/2017 от 14.07.2017 г. на заместник-кмета на Столична община, лихва, такси и разноски по образуване и водене на изпълнително дело № 3593/2021 по описа на ЧСИ, вписан под № 838 в Регистъра на КЧСИ и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв. от проведено незаконосъобразно принудително изпълнение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. И. С. на осн. чл.10, ал.3 от ЗОДОВ сумата от 620 лв.разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: